

Ministerstwo Cyfryzacji

Sekretarz Stanu
Dariusz Standerski

BM.WP.057.123.2026
Warszawa, 16 sierpnia 2026 r.

**Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP**

Dot. interpelacji z 2 lipca 2026 r. Pośła na Sejm RP Pana Bartłomieja Pejo w sprawie możliwości zainstalowania dowodu osobistego dziecka w aplikacji mObywatel (interpelacja nr 17952)

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane przez Pośła pytania będące we właściwości Ministra Cyfryzacji.

W przedmiotowej interpelacji Pan Poseł Bartłomiej Pejo:

- zwrócił się z inicjatywą „wdrożenia do mObywatela możliwości «wgrania» przez opiekuna prawnego dowodu tożsamości osoby niepełnoletniej”;
- postawił pytanie o możliwość wdrożenia takiego rozwiązania i o wskazanie ewentualnego horyzontu czasowego potrzebnego na takie wdrożenie.

Zgodnie z ustawą o dowodach osobistych¹, każdy obywatel Rzeczypospolitej Polskiej ma prawo, a pełnoletni obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, który mieszka w Polsce – ma obowiązek posiadać dowód osobisty. Funkcją dowodu osobistego – zgodnie z art. 4 ust. 1 u.d.o. – jest stwierdzenie tożsamości i obywatelstwa polskiego:

„(...) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej, państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego nienależących do Unii Europejskiej oraz państw niebędących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, których obywatele mogą korzystać ze swobody przepływu osób na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi oraz na podstawie jednostronnych decyzji innych państw, uznających ten dokument za wystarczający do przekraczania ich granic.”

Dokument ten ma postać fizyczną z zawartą warstwą elektroniczną, która służy do potwierdzenia wiarygodności danych zawartych w warstwie graficznej dowodu osobistego. Wymagania techniczne dla warstwy elektronicznej dowodu osobistego – wskazane w Rozporządzeniu Ministra Spraw wewnętrznych i administracji z dnia 21 lutego 2025 r. w sprawie warstwy elektronicznej dowodu osobistego² – i określenie sposobu użycia certyfikatów identyfikacji i uwierzytelniania nie są tożsame z wymaganiami technicznymi stawianymi dokumentom umieszczanych w aplikacji mObywatel.

¹ Art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 sierpnia 2010 r. o dowodach osobistych (Dz.U. 2025 poz. 1753 ze zm.) dalej: („u.d.o.”)

² Dz.U. 2025 poz. 267

Zgodnie z ustawą o aplikacji mObywatel³ aplikacja umożliwia jej użytkownikowi m. in.: przechowywanie, prezentację lub przekazywanie do weryfikacji, przy użyciu urządzenia mobilnego, dokumentu mobilnego, który zawiera dane pobierane z:

- rejestrów publicznych;
- rejestrów niepublicznych;
- systemów teleinformatycznych podmiotów publicznych;
- systemów teleinformatycznych podmiotów niepublicznych.

Dokumentem mobilnym w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy jest dokument elektroniczny obsługiwany przy użyciu usługi udostępnianej w aplikacji mObywatel. Szczególnym rodzajem dokumentu mobilnego jest dokument mObywatel (znany również powszechnie jako tzw. mDowód), którym zgodnie z art. 2 pkt 8 ustawy jest dokument mobilny stwierdzający tożsamość i obywatelstwo polskie użytkownika aplikacji mObywatel na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w relacjach wzajemnej fizycznej obecności stron. Dokument mObywatel jest wydawany użytkownikowi aplikacji mObywatel:

- automatycznie, po ustaleniu jego tożsamości, w sposób określony w art. 4 ust. 1 ustawy;
- na okres 5 lat (zgodnie z art. 7 ust. 2 ustawy).

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy użytkownikiem aplikacji mObywatel może zostać osoba fizyczna, która została uwierzytelniona w sposób, o którym mowa w ustawie z dnia o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne⁴, przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej zawierającego co najmniej: imię (imiona), nazwisko i numer PESEL tej osoby.

Od strony formalno-prawnej dokument mObywatel (mDowód) i tradycyjny (materialny) dowód osobisty to dwa odrębne rozwiązania. Mogą one wywoływać podobne, choć nieidentyczne skutki w obrocie prawnym, co wynika choćby z porównania art. 7 ust. 4 i 5 ustawy i art. 4 ust. 1 i 2 u.d.o. Podobnie jest w przypadku innych dokumentów, które mają formę materialną, jak i ich odpowiedników w formie dokumentu mobilnego. Tak jest np. w przypadku:

- Karty Dużej Rodziny – art. 2 ustawy o Karcie Dużej Rodziny⁵;
- PWZ lekarza – art. 7c ust. 2a ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty⁶;
- legitymacji osoby niepełnosprawnej – art. 6ca ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych⁷.

W aplikacji mObywatel mogą być udostępniane wyłącznie takie dane, dokumenty mobilne lub elektroniczne poświadczenia, dla których istnieje odpowiednia podstawa prawna i określony model ich wydawania, prezentacji i weryfikacji.

Przepisy ustawy (w szczególności art. 2 pkt 2, art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1-3) w sposób jednoznaczny przesądzają, jak funkcjonuje mDowód. Wskazują ponadto, że jest to podstawowy dokument mobilny udostępniany w aplikacji mObywatel, w przypadku osób, które mają tradycyjny dowód osobisty i mogą uwierzytelnić się tak, jak wskazuje art. 4 ust.

³ Art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o aplikacji mObywatel (Dz.U. 2024 poz. 1275 ze zm.) dalej: („ustawa”)

⁴ Art. 20a ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. 2025 poz. 1703)

⁵ Art. 2 ustawy z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz.U. 2024 poz. 1512)

⁶ Art. 7c ust. 2a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz.U. 2026 poz. 37)

⁷ Art. 6ca ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. 2026 poz. 884)

1 ustawy. Z przepisów tych wynika też, że aby dokument mObywatel mógł formalnie zaistnieć w obrocie prawnym, konieczne jest najpierw jego wydanie użytkownikowi, którego ten dokument dotyczy. Przedstawiona więc w interpelacji przykładowa sytuacja z dowodem osobistym dwuletniego dziecka nie jest w świetle przepisów możliwa, gdyż takie dziecko nie mogłoby uwierzytelnić się w sposób, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy, a w konsekwencji – zostać użytkownikiem aplikacji mObywatel.

Ministerstwo Cyfryzacji dostrzega potrzebę zapewnienia rodzicom, opiekunom prawnym i innym osobom uprawnionym możliwości potwierdzania relacji z dzieckiem i prezentowania wybranych danych dziecka przy wykorzystaniu nowoczesnych usług cyfrowych. W tym zakresie analizowany jest kierunek oparty nie na udostępnieniu dowodu osobistego dziecka w aplikacji rodzica, lecz na wykorzystaniu elektronicznych poświadczeń atrybutów przewidzianych w rozporządzeniu eIDAS 2.0⁸ i europejskim portfelu tożsamości cyfrowej.

Takie rozwiązanie mogłoby umożliwiać potwierdzanie tylko niezbędnych informacji, np. relacji rodzic– dziecko albo prawa do sprawowania opieki nad dzieckiem, bez konieczności prezentowania pełnego dokumentu tożsamości dziecka. Jednocześnie pozwalałoby ono na zachowanie zasady minimalizacji danych i zwiększenie poziomu ochrony prywatności małoletnich.

Jednak wdrożenie takiej funkcjonalności wymagałoby przeprowadzenia szczegółowych analiz prawnych, organizacyjnych i technicznych. Konieczne byłoby również określenie:

- źródeł danych;
- zasad potwierdzania uprawnień rodzicielskich i opiekuńczych;
- modelu wydawania elektronicznych poświadczeń;

a także ewentualne wprowadzenie zmian legislacyjnych, w tym zmian dotyczących:

- aplikacji mObywatel;
- ewidencji ludności;
- dostępu do danych niezbędnych do potwierdzania relacji między dzieckiem a osobą uprawnioną do tego, aby działać w imieniu dziecka.

Przedstawiona koncepcja ma charakter wstępny i wymaga dalszych analiz prawnych, organizacyjnych i technicznych. Jest to znaczące w szczególności w odniesieniu do zakresu źródeł danych, procesów weryfikacyjnych i odpowiedzialności podmiotów uczestniczących w wydawaniu i obsłudze poświadczeń. Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadzi takie dodatkowe analizy.

Z wyrazami szacunku
Dariusz Standerski
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów - Departament Spraw Parlamentarnych

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1183 z 30.04.2024)